

ע"מ 22-10-25670
בפני כבוד השופט גורמן

בבית המשפט המחוזי בלוד

המערער עמית בני מוסאי ת.ז. 21782552
מרח' ברקת ראובן 26/7 חולון
טל': 0506-793438 דוא"ל: k7@013.net

- נ ג ד -

המשיב מנהל מע"מ ת"א 2
ע"י ב"כ עו"ד מפרקליטות מחוז תל-אביב (אזרחי)
מדרך מנחם בגין 154, תל-אביב, 6492107
טל': 073-3736416 פקס': 073-3736483

כתב תשובה

בהתאם להחלטת בית המשפט הנכבד, מתכבד בזאת מנהל מע"מ ת"א 2 (להלן: "המשיב") להגיש כתב תשובה מטעמו.

פתח דבר

1. ערעור זה נסוב על שומת תשומות שיצאה למערער בגין ניכוי מס תשומות על-ידו שלא כדין.

העובדות

2. המערער הינו מדריך טיולים, והחל מחודש יוני 2020 הפך מעוסק פטור לעוסק מורשה ורכש רכב מסוג סובארו B4 מ.ר. 174-19-002 (להלן: הרכב). נפח המנוע של הרכב הינו 1995 סמ"ק ומשקלו 1970 ק"ג (להלן "הרכב"). הרכב רשום במשרד הרישוי בבעלות המערער ואשתו מיטל, ומסווג ברישיון כרכב מדברי.
3. בתאריך 17.9.20 הגיש המערער את הדו"ח שלו לחודשים 07-08/2020 בו דרש ניכוי של מס התשומות ששילם בגין רכישת הרכב.
4. לאחר שהגב' ז'נט עבדה, ראש ענף גבייה ואכיפה אצל המשיב, הודיעה לרו"ח של המערער ולמערער עצמו כי אינו זכאי לניכוי מס התשומות, הגיש המערער דו"ח מתקן בתאריך 24.9.2020, בו לא דרש בניכוי את מס התשומות בגין רכישת הרכב.
5. והנה, המערער שב ודרש לנכות את מס התשומות בגין רכישת הרכב בדו"ח 04/21 אותו הגיש למשיב בתאריך 27.5.21

העתק פלט בעניין דוחות המערער מצ"ב כנספח 1

6. ביום 16.11.21 הוצאה למערער שומת מס תשומות המתייחסת לשנים ינואר 2018 עד אוגוסט 2021 (להלן: "שומת מס התשומות"). לפי השומה, לא יותר מס התשומות בניכוי היות והמערער לא עומד בתנאי תקנה 14 לתקנות מע"מ.

העתק שומת התשומות, מצ"ב כנספח 2

7. ביום 27.12.21 התקבלה אצל המשיב ההשגה שהגיש המערער על שומת המשיב אותה כינה בטעות "ערעור".

8. ביום 5.7.22 ניתנה החלטת המשיב בהשגה.

העתק ההחלטה בהשגה מצ"ב כנספח 3

9. המערער לא השלים עם החלטת המשיב ומכאן הערעור.

המסגרת הנורמטיבית

1. סעיף 38(א) לחוק מס ערך מוסף, התשל"ו – 1975 (להלן: "חוק מע"מ") קובע, כי "עוסק זכאי לנכות מהמס שהוא חייב בו את מס התשומות הכלול בחשבונית מס שהוצאה לו כדין או בהצהרת יבוא או במסמך אחר שאישר לענין זה המנהל, ובלבד שהצהרת היבוא או המסמך האחר נושאים את שמו של העוסק כבעל הטובין ושהניכוי ייעשה בתוך ששה חודשים מיום הוצאת החשבונית, ההצהרה או המסמך".

2. "מס תשומות" מוגדר בסעיף 1 לחוק מע"מ כ"מס הערך המוסף שהוטל על מכירת נכסים לעוסק, על יבוא נכסים בידי עוסק או על מתן שירותים לעוסק, הכל לצרכי עסקו או לשימוש בעסקו".

3. סעיף 41 לחוק מע"מ כולל תנאי נוסף לניכוי מס תשומות, בקובעו כי "אין לנכות מס תשומות אלא אם הן לשימוש בעסקה החייבת במס". עקרון זה מכונה בספרות המקצועית "עקרון ההקבלה": "לפיו הזכות לנכות מס תשומות ניתנת לעוסק רק אם בצידה קיימת החובה לשלם מס ערך מוסף. סעיף 41 לחוק אינו מסתפק בכך שהתשומות הוצאו לצרכי עסקו או לשימוש בעסקו של העוסק, אלא הוא דורש כי הן ישמשו באופן ספציפי בעסקה החייבת במס, אך לא בעסקה פטורה מהמס גם אם העסקה נעשית לצרכי העסק". פרופ' אהרון נמדר, בספרו: "מס ערך מוסף", מהדורה שלישית, עמוד 584.

4. תקנה 14 לתקנות מס ערך מוסף, התשל"ו - 1976 (להלן: "תקנות מע"מ"), עניינה באיסור לנכות מס תשומות בשל מכירת רכב פרטי מתוך הנחה שמדובר בראש ובראשונה בנכס לשימוש פרטי. תקנה זו קובעת כדלקמן:

"14. (א) המס שהוטל על מכירת רכב פרטי לעוסק או על יבוא רכב כאמור בידי עוסק לא יהיה ניתן לניכוי.

(ב) הוראות תקנה משנה (א) לא יחולו במקרים הבאים:

(1) בוטל

(2) הייבוא או הרכישה נעשו -

(א) בידי עוסק שעיקר עסקו מכירת רכב, לרבות רכב פרטי משומש, לגבי

רכב שאין בו שימוש ואינו מיועד לשימוש לבד ממכירתו במהלך העסק;

(ב) בידי עוסק אחר אם הרכב משמש אך ורק לאחד מאלה:

ללימוד נהיגה בבית ספר לנהיגה;

להשכרת רכב בידי מי שעסקו השכרת רכב;

להסעת נוסעים במהלך העסק, בידי מי שעסקו הסעת נוסעים;

לסיוורים וטיולי שטח, בידי מי שעסקו ארגון וסיוורים או טיולים

כאמור".

5. הנה כי כן, אנו למדים כי הוראות [תקנה 14\(א\)](#) לתקנות מע"מ, קובעת כי "המס שהוטל על מכירת רכב פרטי לעוסק או על יבוא רכב כאמור בידי עוסק לא יהיה ניתן לניכוי".

6. "רכב פרטי" מוגדר בתקנה 1(1)(ב) לתקנות מע"מ כד: :

"**רכב פרטי**" – רכב נוסעים פרטי רכב פרטי דו-שימושי, רכב מסחרי אחד, ורכב מסחרי בלתי אחד כמשמעותם בתקנות התעבורה, התשכ"א 1961 ובלבד שמשקלו הכולל המותר של רכב מסחרי כאמור אינו עולה על 3500 ק"ג....".

7. המחוקק קבע באופן מפורש בס"ק (ב) של תקנה 14 לתקנות מע"מ כי ניכוי מס תשומות בגין מכירת רכב פרטי לעוסק יותר רק בכפוף לרשימה סגורה של חריגים הקבועים בסעיף האמור, וכך גם פורשה תקנה 14 בפסיקת בתי המשפט:

8. ראו ע"מ 1149-10-13 **מיקוד שמירה אבטחה שירותים וניקיון בע"מ נ' אגף המכס והמע"מ - ירושלים** [פורסם בנבו] (29.2.2016):

"הרציונאל העומד בבסיס תקנה 14 לתקנות, הוא למנוע את השימוש ברכב פרטי בעסק על ידי הפיכת השימוש ללא כדאי מבחינת החיוב במס. לשון התקנה הנה חד משמעית וכעולה ממנה, המס שהוטל על מכירת רכב פרטי (או השכרתו) לא יהיה ניתן לניכוי, אלא בכפוף לחריגים הקבועים בתקנה 14(ב) ואשר אלה מהווים רשימה סגורה. אם כן, מטרתה של תקנה 14 לתקנות, היא למנוע עשיית שימוש לא כדאי מבחינת החיוב במס ברכב פרטי על-ידי עוסק והאיסור על ניכוי מס תשומות בא לעניין זה, מתוך הנחה שמדובר בראש ובראשונה בנכסים לשימוש פרטי. מכאן עולה, כי האיסור לנכות את מס התשומות לא חל במקום שתוכן העסק הוא עיסוק בכלי רכב. בעיני המחוקק, עיסוק כזה הוא מסחר ברכב, השכרתו ולימוד נהיגה בו (יעקב פוטשבוצקי חוק מס ערך מוסף 366 (מהדורה 6, 2001); ע"ש 146/88 מיבטח חיפה סוכנות לביטוח במ"ע נ' מע"מ (3.5.1989) (להלן - עניין מיבטח); ע"ש 2296/95 שידורי קשת בע"מ נ' מדינת ישראל, פע"מ ד 13, מיסים יא/1 (פברואר 1997) עמ' ה-37) (להלן - עניין שידורי קשת); ע"מ (מרכז) 12-09-1572 אינפו-סיסטמס בע"מ נ' מע"מ נתניה (24.12.2013) (להלן - עניין אינפו-סיסטמס))."

9. בעניין ע"מ 1572-09-12 **אינפו-סיסטמס נ' מע"מ נתניה** (פורסם במסים און ליין) נקבע בהקשר זה:

"מטרתה של תקנה 14 לתקנות היא למנוע את השימוש ברכב פרטי בעסק והיא מגשימה את מטרתה על ידי עשיית השימוש ללא כדאיות מבחינת החיוב במע"מ. לכן היא קובעת כי המס שמוטל על מכירת רכב פרטי (וגם שכירת רכב בהתאם לסעיף 1 לחוק לפיו מכר גם שכירות במשמע), אין לנכותו כמס תשומות (ראו א. נמדר, מס ערך מוסף, סעיף 1807, מהדורה חמישית בעמ' 687). התוצאה של הוראה זו שעוסק יחשב לצרכן סופי לגבי שכירות רכב פרטי והוא יצטרך לספוג את מלוא המס מבלי שיוכל לנכות מס תשומות.

.....

מקובלת עלי טענת המשיב, לפיה תקנה 14 לתקנות מע"מ היא תקנה ספציפית שכן עניינה ניכוי הוצאות שכירות רכב בעוד שתקנה 18 היא תקנה כללית שעוסקת באפשרות לנכות מס תשומות באופן יחסי לשיעור השימוש בעסק.

זאת מקום שבו מס התשומות במהותו מותר בניכוי, אולם השימוש שנעשה בתשומה הינו שימוש מעורב - בין אם חלקו לצורך העסק וחלקו לשימוש פרטי, ובין אם מדובר בתשומות שחלקן משמשות בעסקה חייבת במס וחלקן בעסקה פטורה ממע"מ או שאינה חייבת מע"מ, כמשמעות המושג בסעיף 41 לחוק מע"מ. במקרים אלו מתירה התקנה ניכוי כדי החלק היחסי ששימש בעסק והמותר בניכוי (ר' א. נמדר, מס ערך מוסף (2003) בעמ' 649-652; א. פרידמן, מס ערך מוסף: החוק וההלכה (2005) בעמ' 616). בכל מקרה אין בכוחה של תקנה 18 להפוך מס תשומות שאסור בניכוי - למותר.

מקום שמחוקק המשנה, בהתאם לסמכות שהוקנתה לו בחוק, קבע שלא יותר ניכוי של תשומות הנובעות משכירות רכב, לא ניתן יהיה לנכות תשומות אלה, גם לא מכח תקנה 18. אין פירושו של דבר שלעולם לא ניתן יהיה להפעיל את הסיפא לתקנה 18; ניתן גם ניתן יהיה להפעילו - אולם זאת במצבים של תשומות מעורבות, לרבות שימוש שהינו בעיקרו פרטי, כאשר חלק, קטן ככל שיהיה, משמש לצרכי העסק; אולם לא ניתן לנכות מכח תקנה 18 תשומות מקום שבו המחוקק קבע במפורש שסוג זה של תשומות אינו מותר כלל בניכוי."''

10. ע"ש (מחוזי חיפה) 146/88 מיבטח חיפה סוכנות לביטוח בע"מ נ' מ.ע.מ [פורסם בבנו] (03.05.1989):

"האיסור על ניכוי מס התשומות בא במקרה זה (כמו גם במקרה של ניכוי מס התשומות עבור רכישת דירת מגורים על פי תקנה 15) מתוך הנחה שמדובר בראש ובראשונה בנכסים לשימוש פרטי (פוטשבוצקי חוק מע"מ מהד' 2 ע' 286), וכאן המקום להדגיש כי "חשדנותו" של מתקין התקנות לגבי שימוש במכונת פרטית, הגיעה אותו לקבוע הוראה נוקשה שאינה מתירה לא למשיב ולא לבית המשפט לבדוק בכל מקרה ספציפי למה נועדה המכונת הפרטית, אלא אך ורק במסגרת רשימה סגורה של חריגים המנויים בתק' 14(ב)."

11. לאור האמור בתקנה 14 לתקנות מע"מ, הרי שעוסק שעסקו הוא הסעת נוסעים, יהיה זכאי לנכות את מס התשומות הכלול בחשבונית שבמסגרתה נרכש הרכב הפרטי, אם הרכב שימש "אך ורק" להסעת נוסעים.

מן הכלל אל הפרט

12. בענייננו, הרכב אינו משמש אך ורק להסעת נוסעים כנדרש בתקנה 14(ב)(2)(ב) לתקנות מע"מ, שכן בחשבוניות המס שהוצאו על ידי המערער נמצא כי מרבית החשבוניות כוללות הדרכה ובחלקן גם הסעה.

13. בנוסף, בדיונים שהתקיימו אצל המשיב ציין המערער, כי הוא משתמש פעמים רבות ברכב לצורך הגעה לאתר ההדרכה ובנוסף אף מקיים בו נסיעות פרטיות.

14. תימוכין לכך ניתן למצוא בדיון בהשגה שנערך בתאריך 01.06.22 בו הוצגו בפני המערער חשבוניות המס שהוצאו על ידו בחודש 05/22 ונמצא, כי במהלך חודש זה הוצאו על ידו 10 חשבוניות מס בגין עבודתו של המערער, אך רק בחלק מחשבוניות המס נכללו שירותי הסעה והדרכה ובחלק האחר עניינו סיורים וירטואליים.

15. בנוסף, בעדות שמסר המערער ביום 28.06.22 במשרדי המשיב נאמר:

שאלה: האם הרכב משמש אותך אך ורק להסעת נוסעים בעסקך?

תשובה: לפגישה איתך הגעתי עם הרכב ויש לו עוד שימושים לעבודה שלי, אני נוסע איתו לפגוש תיירים, אני לא תמיד מסיע תיירים חלק מהעבודה זה רק הדרכה ואז הרכב משמש אותי להגיע לאתרים.

שאלה: האם הרכב משמש אותך גם בנסיעות פרטיות?

תשובה: לעיתים רחוקות, לפעמים אני תקופה ארוכה לא בבית, נמצא בעבודה כמדריך ואז הרכב לא בשימוש.

שאלה: האם הרכב משמש אותך בסופי שבוע לנסיעות פרטיות שלא במסגרת העבודה, תשובה: לפעמים.

שאלה: מה היקף של פעילות ההסעות ה שלך מכלל עבודתך כמדריך?

תשובה: אני מחשב את החשבוניות שהוצאתי בשנת 2022 סך הכל עד עכשיו הוצאתי חשבוניות מס בסכום 59,400 ₪ כולל מע"מ וכלל את סך כל הפעילות שלי כעצמאי מתוך זה חישבתי ויצא לי שקיימים חשבוניות בסך 19,222 ₪

כולל מע"מ חשבוניות שהוצאו בגין הסעות והדרכות ביחד. אני רוצה לציין שעקב משבר הקורונה תיירות נפגעה וכך גם עבודתי עם הרכב עדיין לא לפי התכנון העסקי שלי.

16. מכל האמור עולה כי המערער, לא עמד בתנאי תקנה 14 לתקנות מע"מ המתירה ניכוי מס תשומות בגין רכישת רכב מנועי במקרים מסוימים בלבד, שעה שהמערער השתמש ברכב לא רק לצורכי הסעת נוסעים בלבד.

תגובת המשיב ל"בקשה לשינוי סעיף 7 לערעור "סכום המס השנוי במחלוקת" ל-46,546 ₪ או לכל סכום אחר שהמשיבה תוסיף בעניין" (להלן: "הבקשה")

17. בטרם יתייחס המשיב להודעת הערעור שהגיש המערער, יבקש המשיב להגיב לבקשה שהגיש המערער.

18. המערער מבקש לתקן את סעיף 7 לערעור שעניינו גובה סכום המס השנוי במחלוקת.

19. המשיב מתנגד לבקשה מטעמים אלה:

20. בתאריך 24.10.22 נשלחה למערער "דרישה והודעה לתשלום חובות" (להלן: "ההודעה"), המפרטת את כלל חובותיו של המערער למשיב.

21. שומת התשומות שיצאה למערער הייתה בסך של 21,587 ₪ (קרן מס), אשר מקורה באי התרת ניכוי מס התשומות בגין הרכב שרכש כאמור. קרן המס המשוערכת, קרי בתוספת הפרשי הצמדה וריבית, נכון ליום שליחת ההודעה לתשלום החוב, עמדה על סך של 24,586 ₪.

22. ללא קשר לשומה זו, למערער חובות נוספים למשיב בסך כולל של 373 ₪ נכון למועד שליחת ההודעה לתשלום.

23. בהתאם לסעיפים 82 ו-83 לחוק מע"מ, השגה וערעור מוגשים ככל שהעוסק חולק על השומה או ההחלטה בהשגה. בענייננו, השומה כאמור הינה בסך של 21,587 ₪ (קרן מס) - על סכום זה הגיש המערער השגה ולאחר מכן ערעור.

24. לו תתקבל בקשתו של המערער ימצא, כי המערער מבקש למעשה החזר כפול של מס התשומות שלא הותר בניכוי בשומה ובהשגה, ומובן כי זאת אין לאפשר.
25. מכאן, שיש לדחות את בקשת המערער לתיקון סעיף 7 לערער.

התייחסות להודעת הערעור

26. האמור בסעיף 1 אינו מוכחש.
27. האמור בסעיף 2 אינו מוכחש.
28. האמור בסעיף 3 אינו מוכחש.
29. האמור בסעיף 4 אינו מוכחש.
30. האמור בסעיף 5 אינו מוכחש.
31. האמור בסעיף 6 אינו מוכחש.
32. האמור בסעיף 7 אינו מוכחש.
33. האמור בסעיף 8 אינו מוכחש.
34. האמור בסעיף 9 על סעיפי המשנה לו – מוכחש. המערער אינו זכאי לסעדים אותם הוא מבקש מאחר וכמפורט לעיל, דרישת המערער לניכוי מס תשומות עומדת בניגוד לתקנה 14 לתקנות מע"מ. יתרה מכך, המשיב לא הוציא שומת מס התשומות בהתאם לתקנה 18 לתקנות מע"מ מאחר ואינה רלוונטית למקרה הנדון שעניינו נדון ספציפית בתקנה 14 לתקנות מע"מ.
35. בהתייחס לסעיף 9.2 יטען המשיב כי מאחר והמערער לא ניכה בפועל את מס התשומות הוא לא יחוייב בהפרשי הצמדה וריבית עפ"י חוק מע"מ.
36. האמור בסעיף 9.3 מוכחש. המערער לא זכאי לניכוי מס התשומות כמפורט לעיל ועל פניו נראה כי סיכויי הערעור קלושים.
37. האמור בסעיף 9.4 מוכחש. המשיב פעל בהתאם להוראות חוק מע"מ ותקנות מע"מ כמפורט בכתב התשובה.
38. מוכחש האמור בסעיף 9.5. בשל רכישת רכב מנועי פרטי המשמש אך ורק לאחת מהמטרות הנקובות בתקנה 14 לתקנות מע"מ יותר בניכוי מס התשומות.
39. האמור בסעיף 9.6 מוכחש. כאמור לעיל, התנאים לניכוי מס תשומות קבועים בחקיקה הספציפית שהינה חוק מע"מ והתקנות לפיו.
40. האמור בסעיף 9.7 מוכחש. לצורך בחינת הזכאות לניכוי מס תשומות חלות הוראות חוק מע"מ והתקנות הרלוונטיות והיות רכב פרטי בגדר "רכב מדברי" אינה רלוונטית.
41. האמור בסעיף 9.8 מוכחש. בהתאם להוראות חוק מע"מ, המועד למתן החלטה בהשגה הינו בפרק זמן של שנה לפי סעיף 82(ד) לחוק מע"מ. המועד למתן החלטה בהשגה ניתן תוך שנה מיום הגשתה. בנוסף, תקנה 14(ב) לתקנות מע"מ קובעת כי יש לבחון את השימוש שנעשה ברכב כמפורט לעיל.
42. האמור בסעיף 9.9. מוכחש. הליך ההשגה נועד לבחון בחינה נוספת את טענות המערער ואף להוסיף עניינים שלא עלו בשומה.
43. בהתייחס לסעיף 9.10 יטען המשיב כי מאחר והמערער לא ניכה בפועל את מס התשומות הוא לא יחוייב בהפרשי הצמדה וריבית עפ"י חוק מע"מ.
44. האמור בסעיף 9.11 מוכחש. כאמור, הרכב נשוא הערעור אינו משמש אך ורק לאחת המטרות המפורטות בתקנה 14(ב) לתקנות מע"מ אלא משמש את המערער אף לשימוש פרטי.

45. האמור בסעיף 9.12 מוכחש. למערער הובהר כי בהתאם להוראות הדין אין הוא זכאי לנכות מס תשומות בשל רכישת הרכב הפרטי ובהתאם להבהרה זו החליט המערער להגיש דו"ח מתקן.
46. מוכחש האמור בסעיף 9.13. קריאת ההחלטה בהשגה מעלה שהיא בהירה ונהירה ואין כל פגם בכתיבתה.
47. האמור בסעיף 9.14 מוכחש מהאמור לעיל.
48. האמור בסעיף 9.15 מוכחש. נערך פרוטוקול דיון בהשגה.
49. מוכחש האמור בסעיף 9.16. המשיב פעל בהתאם לחוק מע"מ והתקנות מע"מ.
50. האמור בסעיף 10 מוכחש. הערעור אינו מוגש על דרישתו ה"ראשונה" של המערער לניכוי מס התשומות אלא על החלטת המשיב בהשגה, זאת בהתאם להוראות חוק מע"מ.
51. בהתייחס לסעיף 11 יטען המשיב כי, כמפורט לעיל, בתאריך 17.9.20 הגיש המערער דו"ח תקופתי בו ביקש החזר של מס התשומות בגין רכישת הרכב, אך משהודע לו כי איננו זכאי לכך, פעל בהתאם והגיש דו"ח מתקן בתאריך 24.9.20. מכאן, שלא ברור על מה מלין המערער.
52. האמור בסעיף 12 אינו מוכחש.
53. האמור בסעיף 13 אינו מוכחש. המשיב הגיש תגובה לבקשה זו.
54. האמור בסעיף 14 מוכחש מחסור ידיעה.
55. האמור בסעיף 15 מוכחש מכל המפורט בכתב תשובה זה.
56. האמור בסעיף 16 מוכחש. תקנה 14 לתקנות מע"מ מתייחסת לניכוי מס תשומות בשל רכישת רכב מנועי, ומתירה ניכוי כאשר הרכב משמש אך ורק למטרות המנויות בתקנה.
57. מוכחש האמור בסעיף 17 מכל האמור לעיל.
58. האמור בסעיף 18 מוכחש על כל סעיפיו. כאמור, המשיב פעל בהתאם להוראות הדין.
59. בהתייחס לאמור בסעיף 19 יטען המשיב, כי פעל בהתאם להוראת תקנה 14(ב) לתקנות מע"מ וכי מאחר והרכב נשוא הערעור אינו משמש אך ורק לאחת המטרות המנויות בתקנה זו הריי שמס התשומות בשל ברכישתו, אסור בניכוי.
60. האמור בסעיף 20 מוכחש מכל האמור לעיל. כאמור, בנסיבות בהן הרכב לא משמש אך ורק לאחת המטרות שבתקנה 14 לתקנות מע"מ, מס התשומות לא יותר בניכוי.
61. האמור בסעיף 20.1 מוכחש. תקנה 14 לתקנות מע"מ מורה מפורשות מתי ניתן לנכות מס תשומות בגין רכישת רכב וזאת רק בהתקיים התנאים שבתקנה.
62. האמור בסעיף 20.1 מוכחש. לשון תקנה 14(ב) לתקנות מע"מ אינה מלמדת כי כוללת גם "הדרכה".
63. האמור בסעיף 20.2 מוכחש. המערער לא עוסק "אך ורק" בארגון סיורים וטיולים או בהסעת נוסעים כאמור, אלא משתמש ברכב אף למטרות שאינן מנויות בתקנה 14 לתקנות ואף לנסיעות פרטיות.
64. בהתייחס לאמור בסעיף 20.3 הרי שהמערער לא נכנס בגדר אף לא אחת מבין החלופות שבתקנה 14 לתקנות על מנת שמס התשומות יותר בניכוי.
65. מוכחש האמור בסעיף 20.4 מכל הטעמים שפורטו בכתב תשובה זה לעיל.
66. מוכחש האמור בסעיף 21, על כל סעיפי המשנה בו. כמפורט בהרחבה לעיל, בשעה שהמערער משתמש ברכב גם לצרכים פרטיים, לא ניתן לנכות את מס התשומות ברכישתו.
67. מוכחש האמור בסעיף 21.1. עסקינן בתקנה ספציפית בתקנות מע"מ האוסרת על ניכוי מס תשומות בשל רכישת רכב פרטי, ואין רלוונטיות לתקנה 18(א) לתקנות בהקשר זה.

68. מוכחש האמור בסעיף 21.2 מהאמור לעיל.
69. האמור בסעיף 22 מוכחש. לעניין תקנות מע"מ והתרת ניכוי מס תשומות, לא יותר ניכוי מס תשומות בשל רכישת רכב פרטי אלא אם הוא משמש אך ורק למטרות שבתקנה 14 כמפורט לעיל.
70. מוכחש האמור בסעיף 23. הרכב הינו רכב פרטי ולא ציבורי בהתאם להגדרה שבתקנה 1(1)(ב) לתקנות מע"מ.
71. האמור בסעיף 24 מוכחש. המשיב פעל בהתאם לחוק מע"מ.
72. מוכחש האמור בסעיף 25. החלטה בהשגה הינה החלטה מנהלית והתקיים דיון בהשגה כנדרש.
73. האמור בסעיף 26 מוכחש. המשיב פעל בהתאם להוראות הדין.
74. האמור בסעיף 27 מוכחש. כמפורט לעיל, המערער כבר פעל בהתאם להודעה הטלפונית ולכן אין במכתב כדי לשנות כהוא זה.
75. האמור בסעיף 28 מוכחש. מדובר ברכב פרטי, ואין נפקות לתקנה 18 לתקנות בהקשר זה.
76. מוכחש האמור בסעיף 29. מהודעתו של המערער במשרדי המשיב עולה, כי הוא לא מבצע ברכב אך ורק הסעות נוסעים אלא גם נסיעת פרטיות והדרכה, כך שאין כל קשר ל"משבר הקורונה" כטענתו.
77. בהתייחס לסעיף 30, ראה התייחסות המשיב לסעיף 9.10 לערעור.
78. האמור בסעיף 31 מוכחש. המשיב הפנה לאזכורי פסיקה רלוונטיים לענייננו.
79. האמור בסעיף 32 מוכחש. מדובר ברכב פרטי ולא ברכב ציבורי.
80. מוכחש האמור בסעיף 33. המערער לא הוכיח אפליה לעומת מקרים אחרים בהם היו אותן הנסיבות בדיוק.
81. מוכחש האמור בסעיף 34. המשיב נתן החלטה מנומקת הן בשומה והן בהחלטה בהשגה.
82. מוכחש האמור בסעיף 35. המשיב קבע, הן בשומה והן בהחלטה בהשגה, כי המערער אינו זכאי לניכוי מס תשומות מכוח תקנה 14 לתקנות מע"מ. המערער לא נכנס לאף אחת מהעילות המאפשרות את ניכוי מס התשומות בגין רכישת רכב פרטי בגדרי התקנה.
83. מוכחש האמור בסעיף 36. כמפורט לעיל, הגדרת "רכב פרטי" מעוגנת בתקנה 1 לתקנות מע"מ.
84. האמור בסעיף 37 מוכחש. הדין הרלוונטי לענייננו הינו חוק מע"מ ותקנות מע"מ.
85. האמור בסעיף 38 אינו רלוונטי לערער שבנדון שכן עסקינן בתקנות מע"מ.
86. האמור בסעיף 39 אינו רלוונטי לערעור הנדון שכן עסקינן בתקנות מע"מ.
87. באשר לנטען בסעיף 40 יטען המשיב כי הרכב נשוא הערעור הוא רכב פרטי כהגדרתו בתקנות מע"מ, ומאחר והתקנות אינן מאפשרות ניכוי מס התשומות בגין רכישתו הריי שהן אסורות בניכוי.
88. מוכחש האמור בסעיף 40.1. ההגדרות עליהן נמסך המערער אינן רלוונטיות בשעה בה יש הגדרה ספציפית לרכב פרטי בתקנות המע"מ, הרלוונטיות למקרה דנא.
89. מוכחש האמור בסעיף 40.2. כאמור, התקנות הרלוונטיות הן תקנות מע"מ ולא תקנות התעבורה.
90. באשר לטענה בסעיף 40.3 לפיה לרכב יש רשיון הסעות, טענה זו אינה רלוונטית לתקנות מע"מ ולעובדה כי מדובר ברכב פרטי, אשר רק אם הוא משמש לאחת המטרות שבתקנה 14(ב)(2)(ב) לתקנות מע"מ, ניתן לנכות מס התשומות בשל רכישתו.
91. מוכחש האמור בסעיף 40.4 מחוסר ידיעה.

92. מוכחש האמור בסעיף 41. הרכב הינו רכב פרטי כמפורט לעיל בהתאם להוראות חוק מע"מ והתקנות.
93. מוכחש האמור בסעיף 42. המשיב נתן החלטתו בשומה והוציא החלטה בהשגה בהתאם להוראות הדין.
94. מוכחש האמור בסעיף 43. אין טיעון זה מעלה או מוריד מהעובדה שהרכב הינו פרטי ומס התשומות אסור בניכוי.
95. מוכחש האמור בסעיף 44. החלטת המשיב בהשגה היא החלטה מנהלית והוא פעל בהתאם לכללים המחייבים אותו.
96. האמור בסעיף 45 מוכחש. המערער לא הוכיח אפליה.
97. האמור בסעיף 46 מוכחש על כל סעיפי המשנה. המערער מנסה לבלבל את בית המשפט הנכבד : כאמור, בקשתו הראשונה של המערער לניכוי מס תשומות הוגשה בתאריך 17.9.20 ומשהודע למערער כי לא יותר לו ניכוי מס התשומות הגיש דו"ח מתקן ולא דרש בו את הניכוי. המכתב המאזכר בנספח 4 מתייחס אכן לבקשה הראשונה של המערער, אך זה אינו רלוונטי עוד שעה שהמערער פעל והגיש דו"ח מתקן בו לא דרש לנכות את מס התשומות. רק בדו"ח 04/21 דרש המערער שוב לנכות את מס התשומות בגין רכישת הרכב בניכוי. משכך, מוכחש האמור בסעיף 46.1. מוכחש האמור בסעיף 46.2 המשיב פעל בהתאם לדין. מוכחש האמור בסעיף 46.3 המכתב הוצא רק לבקשת המערער וברור שזה כבר פעל עת הגיש דו"ח מתקן כאמור ולא בא בכל טענה בעניין זה במועד שניתנה ההודעה הטלפונית או בסמוך לאחריה. סעיף 46.4 מוכחש. המערער מערבב בין בקשתו הראשונה, לגביה הגיש דו"ח מתקן ובין הליך השומה והביקורת שנערכו לו במסגרת בקשתו השנייה להחזר מס התשומות. מוכחש סעיף 46.5 לאור כל המפורט לעיל. מוכחש האמור בסעיף 46.6 – כאמור, הליך השומה והביקורת התייחס לדו"ח שהגיש המערער לחודש 04/21 ולא לדו"ח שהגיש ב-17.9. מוכחש האמור בסעיף 46.7 מהטעמים שפורטו לעיל. מוכחש האמור בסעיף 46.8 מדובר בהחלטה מנהלית עליה הגיש המערער השגה וערער בהתאם להוראות חוק מע"מ.
98. האמור בסעיף 47 מוכחש מכל הטעמים שפורטו בכתב תשובה זה. מדובר ברכב פרטי ולכן חלה תקנה 14.
99. האמור בסעיף 48 מוכחש מהטעמים שלעיל.
100. האמור בסעיף 49 מוכחש. המערער לא הוכיח כל אפליה.
101. האמור בסעיף 50 מוכחש מחוסר ידיעה.
102. האמור בסעיף 51 מוכחש מחוסר ידיעה.
103. האמור בסעיף 52 מוכחש. קריאת ההחלטה בהשגה מעלה, כי ההיפך הוא הנכון. רכבו של המערער הוא רכב פרטי, ואינו משמש אך ורק לאחת המטרות שבתקנה 14 לתקנות מע"מ.
104. מוכחש האמור בסעיף 53. התקיים דיון בהשגה, וההחלטה בהשגה אף מפנה לטענות המערער בהקשר זה. משמע, הן נבחנו והמשיב נדרש להן.
105. האמור בסעיף 54 מוכחש. הן בשומה והן בהחלטה בהשגה נכתב מפורשות, כי המקור לשלילת זכאותו של המערער לניכוי מס תשומות היא תקנה 14 לתקנות מע"מ.
106. מוכחש האמור בסעיף 55 מכל המפורט בהרחבה בכתב התשובה.
107. האמור בסעיף 56 מוכחש, מדובר ברכב פרטי ולכן התקנה חלה.

108. מוכחש האמור בסעיף 57, תקנה 18 לתקנות מע"מ אינה גורעת מתקנה 14 לתקנות האמורות, שהיא הספציפית לענייננו.
109. מוכחש האמור בסעיף 58 כמפורט לעיל.
110. מוכחש האמור בסעיף 59 מוכחש. לעניין זה ראה סעיף 44(1) ו-145(א) לחוק מע"מ.
111. האמור בסעיף 60 על כל סעיפי המשנה לו מוכחש כמפורט בכתב תשובה זה.
112. סעיף 60.1 מוכחש. המשיב פעל בהתאם לחוק ולתקנות מע"מ.
113. בהתייחס לסעיף 60.2 ראה התייחסות המשיב לסעיף 9.10.
114. סעיף 60.3 מוכחש. המערער לא הוכיח אפליה.
115. סעיף 60.4 מוכחש. הן הודעת השומה והן ההחלטה בהשגה מנומקות.
116. סעיף 60.5 מוכחש. נערך דיון בהשגה ונשמעו טענות המערער.
117. סעיף 60.6 מוכחש. המשיב ביקש מהמערער להציג חשבוניות אך, כאמור, משבר הקורונה הנטען אינו מעלה או מוריד מסיווג הרכב כרכב פרטי.
118. סעיף 60.7 אינו מוכחש. עם זאת, אין בפגמים האמורים כדי לגרוע מתקופה של ההחלטה בהשגה. לעניין זה ראה סעיף 135 לחוק מע"מ.
119. סעיף 60.8 מוכחש. כאמור לעיל.
120. סעיף 60.9 מוכחש. מטרת הליך ההשגה היא בחינת טענות המשיג כנגד השומה וכך נעשה בענייננו.
121. סעיף 60.10 מוכחש. המשיב הוציא את ההחלטות בהתאם לסד הזמנים שבחוק מע"מ.
122. סעיף 60.11 מוכחש. כמפורט לעיל ההחלטה ניתנה בהתאם לדיון.
123. סעיף 60.12 מוכחש. כמפורט לעיל.
124. האמור בסעיף 61 מוכחש מכל הטעמים שפורטו בכתב תשובה זה.

אשר על כן, מתבקש בית המשפט הנכבד לדחות את הערעור ולחייב המערער בהוצאות משפט ושכ"ט עו"ד כדין.

לירון ארצי, עו"ד
ב"כ המשיב

תוכן עניינים

מס'	שם הנספח	עמ'
1	פלט בגין דוחות המערער	13
2	שומת תשומות	16
3	החלטה בהשגה	19

נספח 1

פלט בגין דוחות המערער

עמ' 13

ג'מטעבעאלטור אריה 19/12/2022 ST7

דוחות

תפריט ראשי פרטי עוסק מצב חשבון דוחות תשלומים חובות החזרים חיובי גבייה מידע ניהולי וביקורת

ניתוק

מספר עוסק: 021782552 - מוסאי עמית בני
 מ.א.: 64 - תל-אביב 2
 ס.ת.ו.: 48
 פרטים נוספים

הצגת דוחות מע"מ

מספר עוסק: 21782552
 הצג לפי שנת מס: 2020
 הצג לפי תקופה: מ 12/2021 עד 12/2022

תקופה	מצב דיווח	ת.דיווח	ת.תוקף	עסקאות פטורות	עסקאות	מס עסקאות	מס תשלומות	סכום מחושב	קנס פיגור
01-02/2020	דוח תשלום (דו חודשי)	26/03/2020	18/05/2020	801	16,257	2,764	832	1,932	
04-05/2020	תיק לא פעיל								
05-06/2020	דוח אפס (דו חודשי)	19/07/2020	16/07/2020	0	0	0	0	0	
07-08/2020	דוח החזר (דו חודשי)	24/09/2020	16/09/2020	0	0	0	306	-306	
09-10/2020	דוח החזר (דו חודשי) - תוקן	17/09/2020	16/09/2020	0	0	0	21,893	-21,893	
09-10/2020	דוח החזר (דו חודשי)	19/11/2020	16/11/2020	0	0	0	687	-687	
11-12/2020	דוח אפס (דו חודשי) - תוקן	19/11/2020	16/11/2020	0	0	0	0	0	
11-12/2020	דוח החזר (דו חודשי)	08/02/2021	25/01/2021	0	582	99	684	-585	
	דוח תשלום (דו חודשי) - תוקן	25/01/2021	25/01/2021	0	582	99	0	99	

Submit Query Submit Query

עמוד הבית אודות לראש העמוד

נספח 2

שומת תשומות

עמ' 16

העותק העתק העתק

021782552

תיק מבוקר

03 01 מ"ד 03

במקרה של אי מסירה נא להחזיר ל:

מנהל אזורי גזים רוסטילד 29 טל. 0747619848
מ"ד 3333 גזים 5913202

ליכוד

מוסאי עמית בני

עמית מוסאי

בניקת ראובן 26 (דירה 7)

תולרן 5844770

נכסבדי, הודעה זו מתייחסת לתיק 021782552- מוסאי עמית בני

1. בדיקת הדוחות שהגשתי לנו לתקופות המפורטות בטבלה מס. 1 העלתה כי הדוחות אינם מלאים ואינם נכונים.
2. אי לכך, החלטתי להשתמש בסמכות שניתנה לי על פי סעיף 77 לחוק מס ערך מוסף התשל"ו-1975 (להלן החוק) ולשום לפי מיטב שפיטתי את מס הערך המוסף המגיע ממך. סכום המס הנוסף שהנך חייב, (זאת לאחר שהבאתי בחשבון את דיווחיך), הוא כמפורט באותה טבלה.
3. על סכום החיוב נוספו הפרשי הצמדה וריבית בהתאם לסעיפים 97 או 98 לחוק החל מתאריך התוקף ועד תאריך משלוח הודעה זו, כמפורט בטבלה מס' 2.
3. עפ"י סעיפים 90 ו 101 לחוק עליך לשלם את המס שנקבע בשומה וכן את הפרשי ההצמדה והריבית הנכללים בה תוך חודש מיום קבלת הודעה זו.
4. לא ישולם המס תוך המועד האמור, תחול בנוסף חבות בתשלום קנס בהתאם לחוק המיסים (קנס פיגורים), התשמ"א - 1980.
5. לא ישולמו הפרשי ההצמדה והריבית תוך המועד האמור, תחול חבות נוספת בהפרשי ההצמדה וריבית עפ"י סעיף 97 לחוק.
4. אם הנך תולק על החלטתי זו הנך רשאי להשיג עליה בכתב, בהתאם לסעיף 82 לחוק, תוך 30 יום מיום שהומצאה לך הודעה זו. (את ההשגה נא שלח לפי הכתובת לעיל).
5. אם הנך תולק רק על חלק מהסכום, הנך מתבקש לשלם לפני הגשת ההשגה את הסכום שאינו שנוי במחלוקת, אחרת אינך רשאי להשיג כאמור (ראו סעיף 85 לחוק)

** מובהר בזאת כי הודעת שומה זו אינה מתייחסת לתקופות בהן לא הוגשו דוחות.

להלן הנימוקים לשומה:

מבדיקת רבדיקת החזר שהוגש על יודך בדוח 4/21 עולה, כי נוכח על ידך מס תשומות שלא על פי ס' 38 לחוק התשל"ו-1975 והתקנות לאותו חוק.

להלן הפרוט:

בדוח 4/21 נדרש מס תשומות בסך 21,587 בגין רכישת רכב פרטי מסוג סובארו. הוראת תקנה 14 לתקנות מע"מ אוסרת לבנות מס תשומות בגין רכישת רכב פרטי.

לעניין תקנה 14 הגדרת "רכב פרטי" הוא "... רכב נוסעים פרטי, רכב פרטי דו שימושי, רכב מסחרי בלתי אחוד... ובלבד שמשקלו הכולל המותר של רכב מסחרי כאמור אינו עולה על 3,500 ק"ג..." (תקנה 1(ב) לתקנות מע"מ).

תקנה 14 (ב) (2) (ג) מדגישה כי השימוש ברכב הפרטי חייב שיעשה אך ורק לרשימה

סגורה המפורטת בתקנה ובין היתר "לספורים וטיולי שטח - בידי מי שעוסק אך

ורק בארגון ספורים או טיולים כאמור".

021782552 | 6676 | 002
תיק מדוח | שובר | רץ

מוסאי עמית בני
שם עוסק

העתק

64 | 0 | 48 | 11 | 50 | 830 | 642150097
מבקר ק.ת. סע. ש.ת. ח. נא | רא"ח

021782552
תיק מבוקר

עמוד 02 מתוך 03

מבחינה וחשארל שנערך עמך, לא השתכנענו כי לפחות מאז רכישת הרכב עוד ב-6/2020 ועד למועד הוצאת השומה, משמש הרכב האמור לאחד מהשימושים המפורטים בחקנה בכלל ו"לטיורים וטיולי שטח..." בפרט.
לאור האמור חרובת במס התשומות שנוכה כאמור בסך קרן מס - 21,587 ש"ח.

חתימה

אלעזר אריה
ממונה בכיר ביקורת חשבונות
מע"מ ת"א 2

שם החותם ותפקידו:

נספח 3

החלטה בהשגה

עמ' 19

האוצר/אגף המכס והמע"מ

משרד אזורי רמלה

יום שלישי יט בתמוז תשפ"ב

18 ביולי 2022

מ.ע. : 21782552

מ.ת. : 642150097

לכבוד

מוסאי עמית

א.נ.,

הנדון: נימוקים להחלטה בהשגה – שומת תשומות

לאחר שעיינתי בנימוקי ההשגה של העוסק מוסאי עמית 021782552 (להלן: "העוסק"), אשר התקבלה במשרדי בתאריך 27.12.21, ולאחר שעיינתי בנימוקים הנוספים שעלו בדיוני ההשגה מיום 1.6.22 ומיום 28.6.22, החלטתי לדחות את ההשגה מהנימוקים המפורטים להלן:

רקע

1. ביום 16.11.21 הוצאה לעוסק שומת מס תשומות המתייחסת לשנים ינואר 2018 עד אוגוסט 2021 (להלן: "שומת מס התשומות").
2. ביום 27.12.21 הוגשה השגה.
3. ביום 1.6.22 התקיים דיון ראשון בהשגה בנוכחות מנהל התחום הקודם מר אוסמו יצחק עם מר מוסאי עמית ומר ברנס מרדכי. ביום 28.6.22, התקיים דיון נוסף בהשגה בנוכחותי עם מוסאי עמית וברנס מרדכי וביום 28.06 נגבתה עדות על ידי ממר מוסאי עמית.
4. העוסק הינו מדריך טיולים, והחל מחודש יוני 2020 הפך מעוסק פטור לעוסק מורשה ורכש רכב מסוג סובארו B4 נפח 1995 סמ"ק ומשקלו 1970 ק"ג (להלן "הרכב"). בעלות הרכב רשומה על שם העוסק ואשתו מיטל, הרכב מסווג ברישיון כרכב מדברי מספרו – 174-19-002.
4. העוסק דרש את מס התשומות בגין קניית הרכב ב-04/21.

מדינת ישראל

השגת העוסק :

5. טענת העוסק כי הינו מדריך טיולים בעל רכב מדברי המשמש אותו בעסקו להסעת נוסעים ועל כן רשאי לדרוש את מס התשומות בגין רכישת הרכב.

במסגרת הביקורת עולה כי רכשת את הרכב בחודש יוני 2020, לטענתך מס התשומות בגין רכישת הרכב הינו בגין הסעות אותם אתה מבצע ברכב זה במסגרת הדרכת הטיולים ומאחר והרכב מסווג כרכב מדברי, הנך זכאי לנכות את מס התשומות של רכישת הרכב ללא קשר לאופי השימוש בו .
(ב) ".....רכב פרטי- רכב נוסעים פרטי רכב פרטי דו שימושי רכב מסחרי בלתי אחד כמשמעותם בתקנות בתעבורה, התשכ"א 1961 ובלבד שמשקלו הכולל המותר של רכב מסחרי כאמור אינו עולה על 3500 ק"ג....."

דיון והחלטה:

תקנה 14 לתקנות מס ערך מוסף, התשל"ו 1975 (להלן: "תקנות מע"מ"), עניינה באיסור לנכות מס תשומות על רכב מנועי, והיא קובעת כדלקמן:

"14. (א) המס שהוטל על מכירת רכב פרטי לעוסק או על ייבוא רכב כאמור בידי עוסק לא יהיה ניתן לניכוי

(א) (ב) הוראות תקנה משנה (א) לא יחולו במקרים הבאים :

(1) בוטל

(2) הייבוא או הרכישה נעשו -

- (א) בידי עוסק שעיקר עסקו מכירת רכב לרבות רכב פרטי משומש לגבי רכב שאין בו שימוש ואינו מיועד לשימוש לבד ממכירתו במהלך העסק;
- (ב) בידי עוסק אחד אם הרכב משמש אך ורק לאחד מאלה:
  - ללימוד נהיגה בבתי ספר לנהיגה;
  - להשכרת רכב בידי מי שעסקו השכרת רכב;
  - להסעת נוסעים במהלך העסק, בידי מי שעסקו הסעת נוסעים;
  - לסיוורים וטיולי שטח, בידי מי שעסקו ארגון וסיוורים או טיולים כאמור."

הנה כי כן, אנו למדים כי הוראות תקנה 14(א) לתקנות מע"מ, קובעת כי "המס שהוטל על מכירת רכב פרטי לעוסק או על ייבוא רכב כאמור בידי עוסק לא יהיה ניתן לניכוי". "רכב פרטי", מוגדר בתקנה 1(1)(ב) לתקנות מע"מ כך: "רכב פרטי" – רכב רכב נוסעים פרטי רכב פרטי דו שימושי רכב מסחרי בלתי אחד כמשמעותם בתקנות

בתעבורה, התשכ"א 1961 ובלבד שמשקלו הכולל המותר של רכב מסחרי כאמור אינו עולה על 3500 ק"ג."

מדינת ישראל

המחוקק קבע באופן מפורש כי ניכוי מס תשומות בגין מכירת רכב פרטי לעוסק יותר רק בכפוף לרשימה סגורה של חריגים הקבועים בתקנה 14(ב), וכך גם פורשה תקנה 14 בפסיקת בתי המשפט (ראו, מיקוד שמירה אבטחה שירותים וניקיון בע"מ נ' אגף המכס והמע"מ - ירושלים [פורסם בנבו] (29.2.2016); עניין אינפו-סיסטמס; ע"ש (מתוזג חיפה) 146/88 מיבטח חיפה סוכנות לביטוח בע"מ נ' מ.ע.מ [פורסם בנבו] (03.05.1989)).

לאור האמור בתקנה 14 לתקנות מע"מ, הרי שעוסק שעסקו הוא הסעת נוסעים, יהיה זכאי לנכות את מס התשומות הכלול בחשבונית שבמסגרתה נרכש הרכב הפרטי, אם הרכב שימש "אך ורק" להסעת נוסעים. =

בעניינו, הרכב אינו משמש אך ורק להסעות נוסעים כנדרש בתקנות מע"מ, שכן בחשבוניות המס שהוצאו

על ידך נמצא כי מרבית החשבוניות כוללות את הדרכה.

בנוסף בדיונים ציינת כי בהדרכות הטיולים של עסקך, אתה משתמש פעמים רבות ברכב לצורך הגעה

לאתר ההדרכה ובנוסף אף מקיים בו נסיעות פרטיות, פירוט לכך ניתן למצוא בעדות שמסרת ביום 28.06.22 עדות מספר 2203711 שנמסרה במשרדי מע"מ בת ים.

7 שאלה: האם הרכב משמש אותך אך ורק להסעת נוסעים בעסקך?

8 תשובה: לפגישה איתך הגעתי עם הרכב ויש לו עוד שימושים לעבודה שלי, אני נוסע איתו לכגוש תיירים, אני לא

תמיד מסיע תיירים חלק מהעבודה זה רק הדרכה ואז הרכב משמש אותי להגיע לאתרים.

10 שאלה: האם הרכב משמש אותך גם בנסיעות פרטיות?

11 תשובה: לעיתים רחוקות, לפעמים אני תקופה ארוכה לא בבית, נמצא בעבודה כמדריך ואז הרכב לא בשימוש.

12 שאלה: האם הרכב משמש אותך בסופי שבוע לנסיעות פרטיות שלא במסגרת העבודה,?

13 תשובה: לפעמים.

14 שאלה: מה היקף של פעילות ההסעות ה שלך מכלל עבודתך כמדריך?

15 תשובה: אני מחשב את החשבוניות שהוצאתי בשנת 2022 סך הכל עד עכשיו הוצאתי חשבוניות מס בסכום 59,400 ₪ כולל מע"מ וכלל את סך כל הפעילות שלי כעצמאי מתוך זה חישבתי ויצא לי שקיימים חשבוניות

בסך 19,222 ₪

17 כולל מע"מ חשבוניות שהוצאו בגין הסעות והדרכות ביחד. אני רוצה לציין שעקב משבר הקורונה תיירות

נפגעה

18 וכך גם עבודתי עם הרכב עדיין לא לפי התכנון העסקי שלי.

מדינת ישראל

בנוסף גם בדיון בהשגה שנערך בתאריך 01.06.22 הוצגו בפניך חשי המס שהוצאו על ידך בחודש 05/22 ונמצא כי במהלך חודש זה הוצאו על ידך 10 חשי מס בגין עבודתך אך רק ב- 2 חשי מס נכלל שירות הסעות. כמו כן בהתייחס לסעיף 10 להשגתך בגין ריבית ע"ג שומת העסקאות אציין כי מדובר בתמונת ראי לדרישת מס התשומות שהגשת (בגין רכישת הרכב) הנושא ריבית מקבילה.

לאור כל האמור לעיל, ומשהגעתי לכלל מסקנה כי הרכב משמש אותך לשימוש פרטי ולא אך ורק לצורכי העסק, כפי שדורש החוק, החלטתי לדחות את ההשגה.

בהתאם לסעיף 83 לחוק וכן לתקנה 2 לתקנות מס ערך מוסף ומס קניה (סדרי הדין בערעור), התשל"ו-1976, הינך רשאי לערער על החלטתי זו תוך 60 יום לבית המשפט המחוזי.

אריאל סגל

מנהל תחום בקח"ש